

Wystąpienie KSE do kolegów egzaminatorów pracujących w WORD

WORD jako jednostka organizacyjna został powołany do służby publicznej. Zgodnie z art. 110a ust.1 pkt.3 ustawy Prawo o ruchu drogowym „Egzaminator w czasie wykonywania obowiązków zawodowych podlega ochronie przysługującej funkcjonariuszowi publicznemu”. Przepis ten daje egzaminatorowi pewne prawa, ale nakłada na niego szereg obowiązków. Skoro podlega ochronie prawnej przysługującej funkcjonariuszowi publicznemu, to powinien spełniać również kryteria przyjęte dla meritum i obyczajności statusu funkcjonariusza publicznego. Zawód egzaminatora w swej istocie ma istotne znamiona i cechy urzędnika państwowego (samorządowego). Przez analogię do wymagań stawianych urzędnikowi państwowemu egzaminator powinien być profesjonalistą o nieskazitelnym charakterze. Na stanowisku egzaminatora potrzebne jest powołanie do służby publicznej, solidności, dokładności i cierpliwości. Od egzaminatora wymagane są predyspozycje intelektualne i osobowościowe. Liczy się także kultura osobista i umiejętność pracy z ludźmi. W swoim postępowaniu egzaminator powinien kierować się Tacytowską zasadą: „Siue ira et studio”, czyli bez gniewu i przychylności oraz stronniczości, tym bardziej że zawód egzaminatora jest zawodem „zaufania społecznego”.

Zgodnie z ustawą o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. 86 poz. 956 z 2001r. z późn. zmianami): „obowiązkiem urzędnika jest ochrona interesów państwa i słusznym interesów obywateli, przestrzeganie Konstytucji RP i innych przepisów prawa, strzeżenie autorytetu Rzeczypospolitej Polskiej, oraz dążenie do pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa, racjonalne gospodarowanie środkami publicznymi, rzetelne i bezstronne, sprawne i terminowe wykonywanie powierzonych zadań, dochowanie tajemnicy państwowej i służbowej, rozwijanie własnej wiedzy zawodowej, godnego zachowania się w pracy i poza nią”. Już na pierwszy rzut oka widać ile z przedstawionych tu cech powinno charakteryzować egzaminatora: wszystkie!

Pożądany wizerunek egzaminatora powinien eksponować:

- Powołanie do służby publicznej,
- Komplementarne przygotowanie fachowe,
- Należyte wykonywanie obowiązków,
- Rzetelność,
- Solidność,
- Precyzja i dokładność,
- Odpowiedzialność,
- Perfekcjonizm,
- Jednoznaczność i jasność sytuacji,
- Szybkość i precyzja decydowania i działania,
- Obiektywizm, uczciwość i bezstronność,
- Przewidywalność
- Niezawodność działania,

Dyskrecja,
Zdecydowanie,
Sprawiedliwość,
Zaangażowanie,
Zainteresowanie

Art. 110 ust.1 pkt.3 ustawy prawo o ruchu drogowym nakazuje egzaminatorowi by wykonując obowiązki służbowe zachowywał się godnie. Godne zachowanie musimy rozumieć jako zachowanie reprezentujące należyty wizerunek egzaminatora, przedstawiającego sobą te cechy które zostały wymienione powyżej. Niezgodność cech intelektualno- osobowościowych z przedstawionym zarysem może powodować dyskomfort i dysfunkcję społeczną egzaminatora, prowadząc do nieprawidłowych interakcji międzyludzkich. Dotyczy to nie tylko procesu egzaminowania, ale i w odzwierciedleniu ogólnospołecznych stosunków międzyludzkich.

„Narusza obyczaje ... ten, kto jest niegrzeczny, zdenerwowany, znudzony i pozbawiony zainteresowania sprawą, którą ma załatwić, a tym bardziej ten, kto czyni wszystko co możliwe aby odwlec decyzję, lub rozstrzygnąć na niekorzyść obywatela jakąś kwestię natury prywatnej, lub publicznej” (wg Hegla).

„Jak Cię widzą, tak Cię piszą” mówi przysłowie. Na negatywny wizerunek egzaminatora ma wpływ:

Apodyktyczność,
Megalomania,
Natarczywość,
Gniew,
Zdenerwowanie,
Uprzedzenie,
Stronniczość,
Złośliwość,
Dokuczliwość,
Dręczenie,
Niecierpliwość,
Oburzenie,
Presja wywierana na zdającego,
Kult własnego autorytetu, przekonanie o własnej nieomyślności,
Gloryfikacja własnej osoby,
Gwałtowność,
Porywczność,
Brutalność,
Arogancja,

Agresja w stosunku do otoczenia,
Pycha,
Buta,
Zawziętość,
Rutyna.

Z przykrością musimy stwierdzić, że w naszym środowisku jest pewien % (szacujemy go na wysokości ok 10) egzaminatorów u których przewagę mają cechy umieszczone jako negatywne. Z doświadczenia, kiedy egzaminatorzy byli powoływani przez wojewodę, wynika, że ok. 10-20% nowo-powołanych egzaminatorów po roku, dwóch było odwoływanych i przestawali być egzaminatorami z jednego powodu: nie nadawali się do tej pracy! Posiadane przez nich cechy negatywne cechy zagrażały wizerunkowi egzaminatora, oddziaływały negatywnie na opinię o środowisku, stanowiły realne zagrożenie budowanego przez wiele lat wizerunkowi egzaminatora, jako funkcjonariusza publicznego, profesjonalisty przychylnego klientowi, ale sprawiedliwego, uczciwego profesjonalisty. Do zawodu egzaminatora, tak samo jak i do innych zawodów, trafia duża część osób przypadkowych, widzących swój zawód jedynie przez pryzmat „kasy”, wyznających zasadę: dla mnie wszystko, ode mnie ... , bo przecież przychodzę do pracy”. Zachowanie tych „kolegów” przynosi ujmę zawodowi i rzutuje na całe środowisko. Wystawia nam negatywną niezaskuszoną opinię. „łyżka dziegciu beczkę miodu zepsuje”.

Środowisko nasze nie ma żadnego wpływu na politykę kadrową prowadzoną przez PT Dyrektorów. Prosimy jednak o uwzględnienie naszych sugestii przy planowaniu ewentualnych zmian kadrowych w Wojewódzkich Ośrodkach Ruchu Drogowego.